IOHANNES DE BALBIS IANUENSIS

Salzburg (?), 2. Drittel 15. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8257
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ab ista propicion ex que mtē mane pot
sequte c. 2c. Cuidam uo dicit qd' grā
intelligend est quod dicat ps. Nam
nulla silba in uictura composcuis sine
in media dicōe seu infine pnn gponet
ymo est ibi x. Componit aut a dextra
et usu. Et sciās quod tuc dr x poni
in uictura gponis qa nichil additur
int componencia. Dz tuc opponit de sex
centi quia hic x est in uictura gposi
tonis. Componit enim a sex et centum
Ad hoc dicunt quidā qd' sessenti pp
dz scribi quia x mutā pn s. Alij dicit
quod x abici et sescenti et sedeni scri
bunt sine s et x et hoc magis uritur
plaq. Exaginta enim componit a sex
et gentos quod est dcē. Pn nō est ibi
x uictura gponis quia a ponit et
addit int' componencia. Unde nichil
phibet qn scribit p x. Aliqui sunt
qui intelligunt pdictam reglam i sim
plicibus et compositis unde sic expo
nit uba pstriam. In x nulla silba nat
in media dicōe nisi sequte c. ul' p ul
q ul' t et hoc apet inuenit a pgsi
cione x. Integra mane pot cu hijs
uis exuero expello exquiro extendo
Ddā reglā sic intellex est plana et
uficiet tā in simplicib' qp i gpos gnale
Vocalis est et ro pot tmāre sil
labam et mape quoq; conso
nante sequte ul' precedente sic
omnes vocales fiunt c.
In peregrinis dictionibus sic
inuenit in pn' silbe et si an
cedat alia silba nce est eam
vel muotalem desinere ut gaza ul' in
n ut melanzotus ul' in r ut ariobaz
zanes. Dz opponit de achaz ubi z no
in pn' s in fine silē est. Pot rideri
qd' nō est nomen hebreum. Pristian
aut de latinis ul' grīs dictionibus intel
ligit. Et sciās quod peregrinū hic pp
dicā grīd. Aliqn aut sub peregrino comp
hendit dicō et barbarū aliqn oīs dicō
que non est in propria lingua ut
Dxinc de lis terminantibus
sillabam nūc de accentib'
silbe dicam. Dicās qd' qd'
uniuersq; sillabe accidit tenor sonus tps
mus longa. Tenor acutus ul' grūis ul' cir
cumflexus. Indicione tenor sine acce
tus certus absq; ea dicione manere no
pot nā sine eo esse. Dili sonus apper
ul' lenis tps unus ul' duo ul' et ut
quibusdam placet unus ul' semis ul'
duo et semis ul' tria unus si uolis est
bnis p se ut eo ul' si eam una sonas
simplē consequit ut caput unus et
semis in quibus sillabis ut lacrime
Et sciendū quod uo solus d an l ut r
s ef an m ut supp docuimus et n ante
mute facit quēs sillabas. Ptea m
an n ante fecerit quēdā quēs silbas
Illud quoq; no est pmittend qd' ib
consonantib' sequtibus pot fieri quis
sillaba qn in principio sillabe sequt
post vocalem correptam s et muta et
p' ea liquida sequt. Cuppe ad s in
metro subtrahi more soleant veteres
de Oracius simonid li. o primo ligni
insani iudentes pma scribe. In longis
natū ul' positam duo sunt tpa ut dos
ars duo et semis qn post volem
natū longa una sequt consonans
ut sol. Tria qn post volem nā longa
due consonates sequt ul' una duplex
ut mons rex. Tamen in metro nce
est unam magnamq; sillabam ul' unam uel
duas accipi tempor. Numerus trium ac
cidit sillabe quia ut supra diximus
non unus qn unus nō plus qn sex
apud latinos post pt inuenire.
Expleta iam p dei gratiā prima
pte huius opis que est de octo
gratuia. Cum de 2a pte sc
de accentu videamus. De accentu aut
hoc uno dicemus. Primo ostendemus
quid sit accentus et quot sint. Ad ho